

XƯƠNG

Huế của mình đây các CỤ ơi
Huế buồn theo những giọt mưa rơi
Huế đau bởi gió mùa đông rét
Huế khổ vì bao cuộc đời

Tuệ-Quang Tôn-Thất Tuệ

HUẾ NGÀY NÀO, HUẾ CỦA TA OI

Huế của ngày nào, Huế của ta ơi !
Huế vẫn buồn theo những hạt mưa rơi
Huế vẫn đau bởi mùa đông gió rét, .
Nhưng ... Huế không còn là Huế nữa rồi !

Về với Huế mà vẫn không có Huế ,
Mãi kiếm tìm hình bóng Huế ngày xưa
Hồn Huế xưa đã về đâu phiêu bạt ?
Màu Huế xưa phai nhạt tự bao giờ ?

Đi giữa Huế mà vẫn không thấy Huế ,
Bờ Văn-Lâu thiếu bóng một con đò ,
Bến đà xưa khách qua không còn nữa ,
Đêm sông buồn sao vắng tiếng câu hò ...

Rời xa Huế mà như chưa đến Huế ,
Bờ Huế chừ không phải Huế trong mơ ...
Bờ Huế chừ sao mà xa mà lạ ...
Bờ Huế chừ như chia cách đôi bờ ...

Nguyễn-Đình
NGUYỄN-ĐÌNH CUNG
(Tháng Mười-Một 2010)

HỌA

Huế vẫn như xưa bạn bè ơi
Huế vui qua những giọt mưa rơi
Huế vui nhờ tiếng chuông Thiên Mỹ
Nhắc lại « có không là cuộc đời »

Hoài Việt

HUẾ CỦA MÌNH ĐÂY

Huế của mình đây bạn tui ơi!
Vui, buồn nhìn lại hột mưa rơi
Huế vẫn như xưa ngày xa Huế
Xuân, hạ , thu đông chẳng đổi đời.

Về Huế, ta mừng vui thấy Huế
Với bao hình bóng thuở xa xưa...
Hồn Huế là hàng thông Núi Ngự
Là nước dòng Hương chẳng nhạt mờ

Đi giữa Huế trong lòng ta thấy Huế,
Thấy lại muôn ngàn hình bóng ngày xưa
Ai kia phá Huế, đôi hồn đôi xác
Nhưng Huế ngàn xưa chẳng khác bao giờ.

Đi giữa Huế, lòng ta vui thấy Huế,
Thấy Bờ Văn Lâu, thấy bóng cô đò
Thấy Bến Cây Đa nhiều khách qua lại
Êm ái mần rảnh tiếng hát, câu hò.

Về thăm Huế, ta mừng vui thấy Huế,
Huế chừ đây vẫn là Huế trong mơ
Huế trong lòng chẳng có chi xa lạ
Chỉ tiếc chừ đây xa cách đôi bờ

HUẾ CỦA TUI

Huế tuổi thơ ngây ở mô rồi?
Huế chừ buồn quá, bạn bè ơi!
Huế đau không chỉ vì đông lạnh,
Mà trải bao nhiêu cuộc đời đời.

Ngày mai người Huế mình nổi dậy
Đuổi kẻ bạo tàn hại nước non,
Treo lá cờ vàng muôn màu thắm
Toàn dân thoải mái tâm lòng son.

Hoài Việt.

HUẾ QUÊ HƯƠNG TÔI

Quê hương tôi đất cày lên sỏi đá !
Gió đông về buốt giá thấu tim gan,
Khi hè sang ánh nắng điểm sao vàng.
Lòng nhân thế mới sâu giếng thiên cổ !

Quê hương tôi biết bao cơn bão gió !
Phá tan tành những nhà cửa ruộng nương,
Cơn bão đi để di chứng đau thương.
Kiếp nghèo khó, dân nhà tan cửa nát !

Quê hương tôi vốn ngọt ngào tiếng hát,
Tiếng hò ru đêm âm ngọt hơn đường.
Tiếng hò khoan mái chèo điệu du dương,
Lời âm điệu ru hồn người thi sĩ.

Quê hương tôi biết bao điều trân quý !
Người dân lành sống chất phác hiền hòa,
Trai anh hùng, thiếu nữ đẹp như hoa.
Đầy quả cảm và đầy lòng kiêu hãnh,

Quê hương tôi những cơn mưa dai dẳng !
Kéo quá dài qua ngày tháng lê thê,
Hồn thi nhân quên mất cả đường về.
Say đắm mộng trong thiên đường hư ảo,

Quê hương tôi có Sông Hương, Núi Ngự.
Cảnh thiên nhiên sông núi đẹp như tranh,
Núi ngát xanh và sông mãi trong lành.
Pha hương sắc đầy thanh bình quyền luyến !

Bên Vân Lô, cầu Trường Tiền yêu mến,
Quê hương tôi xinh đẹp chôn cung rồng !
Hoàng Đế xưa, người dựng nước Gia Long,
Nay Lãng Tầm đầy nguy nga tráng lệ.

Quê hương tôi biết bao điều đau bể !
Vẫn hiên ngang chống chọi với cuộc đời,
Vẫn ngàn năm đẹp mãi Huế yêu ơi !
Vẫn thách thức với phong trần bão tố.
Chữ chung thủy vẫn muôn đời biểu lộ,
Huế yêu ơi ! Đất Mẹ đẹp muôn đời !

NHƯ MAI - 20-2-2011

Trở Lại Huế Xưa

Ai viếng quê tôi mùa biển loạn,
Ai thăm xứ cũ thưở thanh bình .
Huế nay thành nội chờ sương sáng,
Đá cổ, rêu mòn, mới chiến chinh.

An Cựu chiều nay mờ ngân nước,
Sông buồn khi nắng đục mưa trong,
Bên cầu cứ tưởng mình quen bước,
Ngõ cũ đường xưa lạc nỗi lòng.

Tôi đứng bên bờ sông lở cỏ,
Mái trường xưa cũ vẫn thân yêu,
Mà người tựa cửa giờ không rõ,
Mang nét ưu tư đổi điểm kiều.

Vỹ Dạ năm xưa mặt chữ điền,
Có người em gái tuổi thân tiên,
Nhớ ai như nhớ vần thơ cũ,
Năm tháng quên rồi tên của em.

Chân bước lang thang mọi nẻo đường,
Mong tìm dấu vết một niềm thương

Chín tầng tháp cổ thềm Linh Mục,
Vẳng bóng em rồi giữa khói hương.

Nhịp cầu Bạch Hổ vẫn khoan thai,
Mờ ảo trong sương chiếc lũng dài,
Chờ môi tình quê về viễn xứ,
Bên đò Thừa Phủ có chờ ai ?

Cảnh cũ chừ đây, núi Ngự Bình,
Rêu Côn, Đập Đá nước còn xanh,
Mà đâu nón lá che chiều nắng,
Bước nhỏ qua sông gió gợn tình.

Tóc em xõa bờ vai mờ nắng hạ,
Áo em xanh hờn nhạt nước sông Hương,
Đò Kè Vạn ân tình chia đôi ngã,
Nắng Trường Tiền, mưa Vạn Giã còn thương.

Tôn Thất Thiệu (Huế-2---)